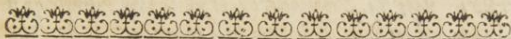

δειλιάς δὲ καὶ μαλακίας ἀπατάτω τίθεσθαι 255
 τὸν τρόπον, ἀν' ἐγγίσα φαίνονται λαμυρίας
 καὶ θρασυτήτος. ἐνιοὶ δὲ καὶ δεισιδαιμονίας 256
 ἀθεότητα, καὶ πανουργίαν ἀβελγησίας ἀπο-
 λόγημα ποιῶντα, καθάπερ ζύλον τὸ ἦθος
 ἐκ καμπῆς εἰς τὲναντίον, ἀπειρία τῆς κατορ-
 θῆν, διασπρέφοντες Αἰγίμνη δὲ κολακείας 257
 ἀρηστικ, ἀνωφελῶς λυπηρὸν εἶναι, καὶ κομι-
 δῆ τινος ἀμύσθη καὶ ἀτεχνῶς πρὸς εὐνοίαν ὀμι-
 λίας, ἀηδία καὶ χαλεπότητι Φεύγειν τὸ
 ἀγενὲς ἐν Φιλία καὶ ταπεινόν. κ. τ. λ.

XIII

E SEXTO EMPIRICO

Pyrrhon. hypotypof. L. III, c. 24.

Diuerſi gentium mores & instituta praesertim
 circa religionem. *

Tὸ ἀνθρώπειον γεύσασθαι σαρκῶν παρ' *Anthropo-*
 ἡμῶν μὲν ἀθεσμον, παρ' ὀλοις δὲ βαρ' *phagia.*
 βάρους ἔθνεσιν ἀδιάφορόν ἐστι καὶ τί δει τῆς 2
 βαρβάρους λέγειν ὅπως καὶ ὁ τυθεὺς τὸν ἐγκέ-
 φαλον τῆς πολέμιος^a λέγεται φαγεῖν; καὶ οἱ 3
 ἀπὸ τῆς σοῦς ἐκ ἀτοπον εἰνὰ φασι τὸ σάρκας
 τινὰ ἐσθίειν ἄλλων τε ἀνθρώπων καὶ ἐαυτῶ.
 Τό,

* SEXTVS quidem hanc diuersitatem ea causa refert, ut ostendat, haec talia non a natura esse, sed ab institutis hominum. Sed pessime vititur hoc argumento ad euertendam religionem naturalem & ius naturae: cum in eo tamen sanior pars consentiat, esse naturam superiorem, autorem omnium & custodem &c. Conf. 7, 73 sqq.

^a Melanippi, a quo vulneratus fuerit. Hinc DO-
 SIADAE ἀνδροβρῶς & LYCOPHRONI κρυτοβρῶς vocatur.

- 4 Τό, τε ἀνθρωπιῶν μαινέειν αἵματι βαμὸν θεῶν,
Anthropo- παρ' ἡμῖν μὲν τοῖς πολλοῖς ἀθεσμον^a Λάκωνες
sbyfia. 5 δὲ ἐπὶ τῷ βαμῷ τῆς Ὀρθασίας^b Ἀρτέμιδος
 6 μασιζόνται πικρῶς, ὑπὲρ τῆς πολλῆν ἐπὶ τῷ
 6 βαμῷ τῆς θεῆς γενέσθαι ῥύσιν. Ἀλλὰ καὶ τῷ
 Κρόνῳ θυξῶσιν ἀνθρώπων τινες, καθάπερ καὶ
 Σκύθαι τῇ Ἀρτέμιδι^c τὰς ξένους ἡμεῖς δὲ
 χραίνεσθαι τὰ ἱερά δοκῶμεν ἀνθρώπου Φόνου.
 7 — Τὰς πατέρας ὑπὸ τῶν παίδων ἐπιμελείας
Parentum ἀξιόσθαι κελευεῖ παρ' ἡμῖν νόμος· οἱ Σκύθαι
reuerentia. 8 δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἐτη γενομένους ἀποσφάτ-
 8 τισι καὶ τί θάυμασόν, εἶγε ὁ μὲν Κρόνος τῇ
 9 ἀρπῆ τὰ οὐδοῖα ἐξέτεμε τῷ πατρός· ὁ δὲ Ζεὺς
 9 τὸν Κρόνον κατεβάρβαρασεν; ἢ δὲ Ἀθηνᾶ μετὰ
 Ἡρας καὶ Ποσειδῶνος τὸν πατέρα δεσμύειν
 ἐπεχείρησεν; ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῆ παῖδας ὁ
 10 Κρόνος ἀναρρεῖν ἐκρινεν; καὶ ὁ Σόλων Ἀθηναίοις
Patria po- τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον ἔθετο, καθ' ἕν
restas. 10 Φονεύειν ἐκάσῳ τὸν ἑαυτῆ παῖδα ἐπέτρεψε
 παρ' ἡμῖν δὲ τὸ, τὰς παῖδας Φονεύειν, ἀπαγο-
 11 ρεύσθιν νόμοι. Οἷτε Ῥωμαίων νομοθέται, τὰς
 11 παῖδας ὑποχειρίζε, καὶ δὲ λυγρὰ τῶν πατέρων
 12 κελεύσθιν εἶναι καὶ τῆς ἐστίας τῶν παίδων μὴ
 κυριεύειν τὰς παῖδας, ἀλλὰ τὰς πατέρας, εἰς
 ἀν ἐλευθερίας οἱ παῖδες τύχωσι, κατὰ τὰς
 ἀργυρωνήτας· παρ' ἑτέροις δὲ ὡς τυραννικῶν
 13 τῆτο ἐκβεβλήται. Νόμος δὲ ἐστὶ τὰς ἀνδρο-
Caedium Φόνους κολάζεσθαι· οἱ μονομάχοι δὲ Φονεύουσιν,
impunitas. 14 πολλάκις καὶ τιμῆς τυγχάνουσιν. Ἀλλὰ καὶ
 14 τὸ τύπτειν ἐλευθέρους οἱ νόμοι κωλύσθιν· οἱ
 ἀθληταὶ δὲ τύπτοντες ἐλευθέρους ἀνδρας,
 πολλὰ

b Alias Ὀρθίας utrumque recte.

c τῇ ἐν ταύροις, Dianae Tauricae.

πολλάκις καὶ ἀναιρῶντες, τιμῶν καὶ σεφάνων
 ἀξίζονται. Νόμος τε παρ' ἡμῶν κελεύει μιά 15
 συνοικεῖν ἕκαστον Ὀρακῶν δὲ καὶ Γαιτῶν Polygamia.
 (Λιβύων δὲ ἔθνος τῆτο) πολλάκις ἕκαστος συνοικεῖ.
 Τό, τε λησεύειν, παρ' ἡμῶν μὲν παράνομον 16
 καὶ ἀδικόν ἐστι, παρά δὲ πολλοῖς τῶν βαρβάρων Latrocinia.
 ἐκ ἀτόπου. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ εὐκλεῆς τῆτο 17
 οἱ Κίλικες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τῆς ἐν λησειᾷ
 τελευτήσαντας τιμῆς ἀξίους εἶναι δοκεῖν. Καὶ 18
 ὁ Νέστωρ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, μετὰ τὸ Φιλοφρονησάσθαι τῆς περὶ τὸν Τηλέμαχον, φησὶ
 πρὸς αὐτῆς, ^d

ἢ μαφιδίως ἀλάλοθε
 οἷά τε ληισῆρες;

καὶ τοι εἰ ἀτόπου ἦν τὸ λησεύειν, ἐκ ἂν ἔτως 19
 αὐτῆς Φιλοφρονησάμενος, διὰ τὸ ὑποπτεύειν
 μὴ ἄρα τοιῶσί τινες εἴεν. Ἀλλὰ καὶ κλέπτειν 20
 μὲν παρ' ἡμῶν μὲν ἀδικόν καὶ παράνομόν ἐστιν Furta licita
 οἱ δὲ καὶ κλεπτίστατον εἶναι θεὸν λέγοντες τὸν
 Ἑρμῆν, ἐκ ἀδικόν τῆτο νομίζεσθαι ποιεῖσι πῶς
 γὰρ ἂν θεὸς εἴη κακός; Φασὶ δὲ τινες ὅτι καὶ 21
 οἱ Λάκωνες τῆς κλέψαντας ἐκόλαζον, ἔκ δια τὸ
 κεκλοφέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ πεφωραῶσθαι. Ἀλλὰ 22
 καὶ ὁ δειλὸς καὶ ὁ ῥήφασπις ἀνὴρ, κολάζεται Clypeum
 παρὰ πολλοῖς νόμῳ διὸ καὶ ἠτὴν ἀσπίδα amictere
 τῷ παιδί ἐπὶ πόλεμον ἐξιώνῃ διδῶσα Λάκωνα, surpe.
 Σὺ, ἔφη, τέκνον, ἢ ταύτην ^e ἢ ἐπὶ ταύτην.
 Ἀρχίλοχος δὲ, ὡσπερ σεμνυνόμενος ἡμῶν ἐπὶ 23
 τῷ τὴν ἀσπίδα ῥήφας Φυγεῖν, ἐν ταῖς ποιήμασι περὶ ἑαυτῆς φησιν,

Ἄσπί-

d Od. γ. 72. De latrociniiis in gentes gentium honestis olim est peculiaris ius. Thomasti dissertatio.
 e Breuius P L V T. apophth. ἢ τῶν, ἢ ἐπὶ τῆς.

24 Ἀσπίδα μὲν Σαίων τίς ἀγάλλεται, ἣν παρὰ
θαμνῶ

Ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον ἔκ ἐθέλων.
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτῃ τέλος f. [ἀσπίς
ἐκείνη

Ἐρρέτω ἔξαυθις κτήσομαι ἔ καίω.]

25 Αἱ δὲ Ἀμάζονες καὶ ἐχώλευον τὰ ἄρρενα τῶν
Amazones. περὶ αὐτὰς γεννωμένων, ὑπὲρ τῆ μηδὲν ἀνδρείου
αὐτὰ ποιῆσαι δύνασθαι· περὶ πόλεμον δὲ ἔχον
αὐτὰς, τῆ ἐναντίῃ παρ' ἡμῶν καλῶς ἔχειν νε-

26 νομισμένῃ. Καὶ ἡ μήτηρ δὲ τῶν θεῶν προσίε-
ται τῆς θηλυρίας ἔκ ἀν' ἔτω κρίνασα ἡ
θεός, εἶγε φύσει φαῦλον ἦν τὸ μὴ ἀνδρείου

27 εἶναι· ἔτω καὶ τὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδί-
κων, καὶ τῆ κατὰ τὴν ἀνδρείαν καλῆ, πολ-

28 λὴν ἀνωμαλίαν ἔχει. Καὶ τὰ περὶ εὐσεβείας
Diffensio
circa Deos. δὲ καὶ θεῶν πεπλήρωτα πολλῆς διαφωσίας.

Θεὸς γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ φασι εἶναι τινὲς δὲ,
ἔκ εἶναι ὡσπερ οἱ περὶ Διαγόραν τὸν Μήλιον,
καὶ Θεόθωρον, καὶ Κριτίαν τὸν Ἀθηναῖον.

29 Καὶ τῶν εἶναι θεὸς ἀποφνηαμένων, οἱ μὲν τῆς
πατρὸς νομίζουσι θεὸς, οἱ δὲ τῆς ἐν ταῖς δογμα-

30 τικαῖς αἰρέσεσιν ἀναπλαττομένης ὡς Ἀρι-
στοτέλης μὲν ἀσώματον εἶπεν τὸν θεὸν εἶναι,
καὶ πέρας τῆ ἔρανδ'· Στωϊκοὶ δὲ πνεῦμα,
διήκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν ἅ· Ἐπίκωρος
δὲ ἀνθρωπόμορφον. Ζενοφάνης δὲ, σφῶραν

31 ἀπαθῆ. Καὶ οἱ μὲν προνοεῖν τῶν κατ' ἡμᾶς, οἱ
δὲ

f Quae vncinis inclusi, ea ex PLVTARCHO ad-
dere lubuit.

g Absurdi sunt qui aduersus omnipraesentiam Dei
item concursum ad actiones naturales ita disputant, vt cla-
ment indignum esse Deo, etiam ad res stionesque turpes
& abominabiles, (haec sunt τὰ εἰδεχθῆ) praesentiam vel
operam suam commodare.

δὲ μὴ προνοεῖν τὸ γὰρ μακάριον καὶ ἄφθαρ-
 τον, ὃ Ἐπικερός Φησι, μήτε αὐτὸ πράγματι
 ἔχειν μήτε ἐτέροις παρέχειν. Ὅθεν καὶ τῶν 32
 κατὰ τὸν βίον, οἱ μὲν ἕνα Φασὶν εἶναι θεόν,
 οἱ δὲ πολλὰς καὶ διαφορὰς ταῖς μορφαῖς, ὡς
 καί τις τὰς τῶν Αἰγυπτίων ὑπολήψεις ἐκπίπτειν,
 κυνοπροσώπας, καὶ ἱερακομόρφους, καὶ βόας
 καὶ προκοδείλας, καὶ τί γὰρ ἔχει; νομίζον-
 των τὲς θεάς. Ὅθεν καὶ τὰ περὶ θυσιῶν, 33
 καὶ τῆς περὶ τὲς θεάς θρησκείας ὅλας πολ-
 λὴν ἀνωμαλίαν ἔχει ἃ γὰρ ἐν τισιν ἱεροῖς ὅσια, *Circa en-*
 ταῦτα ἐν ἐτέροις ἀνόσια καὶ τοι εἰ φύσει τὸ 34
 ὄσιον καὶ τὸ ἀνόσιον ἦν, ἔκ ἀν τῆτο ἐνομοίδη
 οῖον γὰρ Σαράπιδι χοῖρον ἔκ ἀν φύσει τις, 35
 Ἡρακλεῖ δὲ καὶ Ἀσκληπιῷ θυσι. Πρόβαλον
 Ἰσιδί θυεῖν ἄθεσμον. τῇ μητρὶ μέντοι λεγο-
 μένη τῶν θεῶν, καὶ θεοῖς ἄλλοις καλλιερεῖται.
 τῷ Κρόνῳ θυσιαν ἀνθρώπων, ὃ τοῖς πλείστοις 36
 ἀσεβες εἶναι νομίζεται. Αἴλαρον ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ τῷ Ὄρω θυσι, καὶ Θέτιδι σίλφην ἢ
 ὃ παρ' ἡμῶν ἔκ ἀν ποιήσειε τις. Ἴππον τῷ 37
 Ποσειδῶνι καλλιερῶσιν Ἀπόλλωνι δὲ, ἐξουρέ-
 τως τῷ Διδυμαίῳ, τὸ ζῶον ἀπεχθές. Αἶγας
 Ἀρτέμιδι θυεῖν εὐσεβες, ἀλλ' ἔκ Ἀσκληπιῷ.
 Καὶ ἄλλα δὲ τῆτοις ὅμοια παμπλήθη λέγειν 38
 ἔχων, ἐῷ τῆς συντομίας παρασοχαζόμενος
 εἰ μὲν τοι τὴν ὄσιον φύσει θυμα καὶ ἀνόσιον,
 παρὰ πᾶσιν ἀν ὁμοίως ἐνομίζετο. Παραπλή- 39
 σια δὲ τῆτοις ἐσὶν εὐρεῖν καὶ τὰ ἐν τῇ κατὰ *Circa vi-*
 τὴν διαίταν τῶν ἀνθρώπων θρησκεία περὶ τὲς *ctum.*
 θεάς. Ἰδαῖος μὲν γὰρ ἢ ἱερεὺς Αἰγυπτίος 40
 θάϊλον

h Tenuis sane hostia, & vnde non multum nidoris ad
 hiantem Therida peruenire videatur. Qui σίλφην teropere
 voluit, refutatur a magno FABRICIO.

- θάττον ἢ ἀποθάνοι, ἢ χοιρεῖον φαγεῖν. Λίβους
 δὲ προβατεῖς γεύσασθαι κρέας, τῶν ἀθέσμο-
 41 τάτων εἶναι δοκεῖ. Σύρων δὲ τινες, περισερᾶς,
 ἄλλοι δὲ, ἱερείωνⁱ. Ἰχθύς τε ἐν τισὶ μὲν ἱεροῖς
 42 θέμις ἐπίσειν, ἐν ἄλλοις δὲ ἀσεβές. Αἰγυπτίων
 δὲ τῶν σοφῶν εἶναι νομιζομένων, οἱ μὲν κεφα-
 λὴν ζῶν φαγεῖν, ἀνίερον εἶναι νομίζουσιν· οἱ
 δὲ, ὠμοπλάτην· οἱ δὲ, πόδα· οἱ δὲ, ἄλλο
 43 τι. Κρόμμυνοι δὲ ἔκ ἂν τις προσενέγκαιτο
 τῶν καθιερωμένων τῶν κατὰ Πηλεσιον Κασίω
 Δίῃ· ὡς περὶ ἐδὲ ἱερεὺς τῆς κατὰ Λιβύην Ἀφρο-
 44 δίτης, σκορόδον γεύσασθαι ἂν. Ἀπέχοντα δὲ
 ἐν μὲν ἱεροῖς, μίνθης, ἐν οἷς δὲ, ὑδύσμη, ἐν
 οἷς δὲ, σελίνον· ἐν οἷς δὲ θάττον ἢ τὰς κεφα-
 λὰς φαγεῖν φασι τῶν πατέρων^k· ἢ κυάμους
 45 ἀλλὰ παρ' ἑτέροις ταῦτα ἀδιαφόρα. Κυναίων
 δὲ γεύσασθαι, δοκῶμεν ἡμεῖς ἀνίερον εἶναι·
 Θρακῶν δὲ ἐνοιοι κυνοφαγεῖν ἰσορᾶντα. Ἰσως
 46 δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσι τῆτο ἦν σύνηθες. Διόπερ
 καὶ Διοκλῆς ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀσκληπιάδα
 ὀρμώμενος, τισὶ τῶν παχόντων σκυλάκεια
 47 δίδασθαι κελεύει κρέα. Τινες δὲ καὶ ἀνθρώπων
 σάρκας, ὡς ἔφην, ἀδιαφόρως ἐπίσειν· ὅπερ
 ἀνίερον παρ' ἡμῖν εἶναι νενομισθαι καὶ τοι εἴγε
 ἦν φύσει τὰ τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἀθέσμων,
 48 παρὰ πᾶσιν ἂν ὁμοίως ἐνομίζετο. Παραπλή-
 σια δὲ ἐστὶ λέγειν καὶ περὶ τῆς εἰς τὰς κατοικο-
 μένης ὁσιότητος· οἱ μὲν γὰρ ὀλοκλήρως πε-
 ριστείλαντες τὰς ἀποθανόντας, γῆ καλύπτου-
 σιν,

Circa se-
pulturam.

i Apud hos igitur omnia sacrificia holocausta, h. e. tota cremantur: an respicit Christianos εἰδωλόθωτα αὐεργάντες?

k Celebres versus ORPHEO tributi,
 Δειλοὶ πάνδοτοι, κυάμων ὑπο χεῖρας ἔχουσι,
 Ἴερον τοὶ κυάμους τρώγειν, κεφαλὰς τε τοκῶν.

σιν, ἀσέβες εἶναι νομίζουσις ἡλίω δεινυῖεν αὐτῆς.
 Αἰγύπτιοι δὲ τὰ ἔντερα ἐξελόντες, ταριχεύουσι
 αὐτῆς, καὶ σὺν ἑαυτοῖς ὑπὲρ γῆς ἔχουσιν. Αἰ- 49
 θίοπων δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι, εἰς τὰς λίμνας ἐμ-
 βάλλουσιν αὐτῆς, ὑπὸ τῶν ἰχθύων βραδυσομέ- 50
 νος. Ἰρκανοὶ δὲ κυσὶν αὐτῆς ἐκτίθενται βοράν'
 ἰνδῶν δὲ ἔνιοι γυψί. Τρωγλοδύτας δὲ φασιν
 ἐπὶ τινα γεώλοφον ἄγειν τὸν ἀποθανόντα
 εἴτα δεσμεύσαντας αὐτῆ τὴν κεφαλὴν πρὸς
 τῆς πόδας, λίθοις βάλλειν μετὰ γέλωτος εἶθ'
 ὅταν χρώσῃσιν αὐτὸν τοῖς βυλλομένοις, ἀπαλ-
 λάσσεσθαι. Τινὲς δὲ βάρβαροι τῆς μὲν ὑπὲρ 51
 ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας θύσαντες ἐοδίσσι τῆς
 δὲ ἐν νεότητι ἀποθανόντας γῆ κρύπτουσιν. ἔνιοι 52
 δὲ καιροῖς τῆς τετελευτηκότας ἂν οἱ μὲν ἀνα-
 λαβούσιν αὐτῶν τὰ ὀστέα, κηδεύουσιν, οἱ δὲ
 ἀφροντίως καταλείπουσιν ἐξέριμμένα. Πέρσας 53
 δὲ φασιν ἀνασκοποῦν τῆς ἀποθανόντας, καὶ
 ἰστῶν ταριχεύειν, εἶθ' ἔτιω τελαμῶσι συνειλεῖν
 ἄλλοι δὲ ὅσον πένθος ἐπὶ τοῖς τελευτήσασιν
 ὑπομένουσιν, ὀρώμεν. Καὶ τὸν θάνατον δὲ αὐτὸν 54
 οἱ μὲν δεινὸν καὶ φευκτὸν εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ ἔ-
 τοιζτον' ὁ γὰρ Εὐριπίδης Φησί,

Mors bo-
 numne an-
 malum.

τίς δ' αἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
 τὸ κατθανεῖν δὲ, ζῆν κάτω' νομίζεσθαι;
 Καὶ ὁ Ἐπίκουρος δὲ Φησιν, ὁ θάνατος ἔστι πρὸς 55
 ἡμᾶς τὸ γὰρ διαλυθὲν, ἀναισθητεῖ τὸ δὲ
 ἀναισθητῶν ἔστι πρὸς ἡμᾶς. Φασὶ δὲ καὶ ὧς, 56
 εἴπερ συνεσηγάμεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ὅ
 δὲ θάνατος διάλυσίς ἐστι ψυχῆς καὶ σώματος;
 N ὅτε

1 Id est apud inferos siue manes, vbi quasi noua
 vita, & scena noua. Mirum non fuerit hodie quosdam
 ita loqui, postquam magna vis νεκρῶν διαλύων acratem
 nostram inuasit.

- ὅτε μὲν ἡμεῖς ἐσμεν, ἔκ ἐσιν ὁ Θάνατος· (ὡς
 γὰρ διαλυόμεθα) ὅτε δὲ ὁ Θάνατός ἐσιν, ἔκ
- 57 ἐσμεν ἡμεῖς· τῷ γὰρ μηκέτι τὴν σύστασιν εἶναι
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματος, εἰδὲ ἡμεῖς ἐσμέν·
- 58 Ὁ δὲ Ηράκλειτός φησιν, ὅτι καὶ τὸ ζῆν, καὶ
 τὸ ἀποθανεῖν καὶ ἐν τῷ ζῆν ἡμᾶς ἐσιν καὶ ἐν
 τῷ τεθνήσκειν ὅτε μὲν γὰρ ἡμεῖς ζῶμεν, τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν τεθνήσκειν, καὶ ἐν ἡμῖν τετάφθαι
 ὅτε δὲ ἡμεῖς ἀποθνήσκωμεν, τὰς ψυχὰς ἀνα-
- 59 βιβῆν καὶ ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ βέλτιον εἶναι τὸ
 ἀποθανεῖν τῆ ζῆν ἡμᾶς ὑπολαμβάνουσιν ὁ
 γῆν Εὐριπίδης φησίν,
- 60 Ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον παιχμένους
 Τὸν Φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά.
 Τὸν δ' αὖ θανόντα, καὶ κακῶν πεπαυμένον,
 Χαίρουσας, εὐφημῶσιν, ἐκπέμπειν δόμων.
- 61 ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ὑπολήψεως, καὶ ταῦτα
 εἴρηται·
 Ἀρχὴν μὲν μὴ Φύνα ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 Μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡλίου.
 Φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας αἰδαο περῆσται
 Καὶ κείσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφροσάμενον.
- 62 Καὶ τὰ περὶ Κλέοβιν δὲ καὶ Βίτωνα ἴσμεν, ἃ
 φησιν ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀργείας ἱε-
 ρείας λόγῳ ^m ἰσορῶντα δὲ καὶ Θρακῶν ἐνιοὶ
- 63 περιμαθεσθέντες, τὸν γεννηθέντα θρηνεῖν· εἰδὲ
 ὁ Θάνατος ἐν τῶν φύσει δεινῶν εἶναι νομίζοιτο
 ἀν' ὡς περ εἰδὲ τὸ ζῆν τῶν φύσει καλῶν· εἰδὲ
 τῶν προειρημένων τί ἐσιν φύσει τοῖον ἢ τοῖον
 νομισὰ δὲ πάντα, καὶ πρὸς τι.

m Vid. supra l. 38. sq.